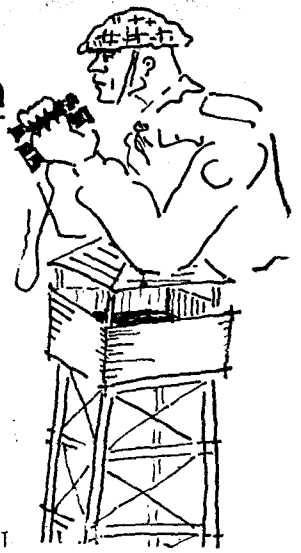

ממצפה מהיך

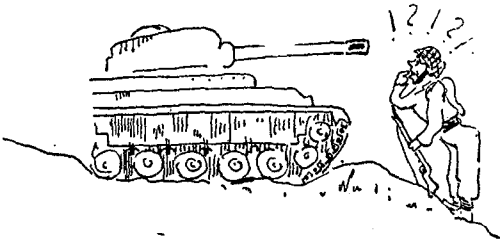
מגמות, הערות, שכלולים,
תפקידים עלי-הפרק

בכדי שאימון גייסות למלחמה יהא תמיד מכוון לתכליתו, ומשיגה, יש לקיים שני תנאים:
לראות את התמורות ואפיקי ההתפתחות, בארוחי המלחמה ובאמצעיה.
להטות בהתמדה דרכים ודפוסיס לאימון אשר יחלמו את ממשות הקרב ויעלו תשובות לתביעותיו.

אימון החייל ללחימה נגד שריון

כונת השורות שלהלן להוסיף נקודת מבט נוספת לטיפול בבעיה הנ"ל אשר זכתה, באדק גמור, לתשומת לב מרובה ולטיפול מנקודת מבט רבות.

בשטחים קשים מאפשרים לו להשיג הפתעה גמורה בהרבה מקרים. חיצוניותו של הטנק, גודלו, שריונו והרעש אשר הוא מקים — ובעיקר העובדה שאין רואים את הצות שבתוכו — משוים לו, בעיני החייל המופתע, צורה אל-אנושית אשר אין לאל ידו לעמוד נגדה.

ברור שהכרה טכנית של כלי-הנשק שבידו, לא תעמוד לחייל בשעת בהלה, ואף היתרון שמקנה הצבה טקטית נכונה לא ינוצל — כי חיילים נפחדים אינם עשויים לנצל את היתרונות שבידיהם. יש צורך לחסן את החייל מפני תכונת ההלם של השריון כדי שה קרב יוכרע על ידי גורמי הלחימה וניצולם

גנרל פולר, ממשיחי השריון, כתב בפרק האחרון של ספרו „מלחמת מכונות“:

„הטנקים מאובטחים על ידי הבלבול וה-
בהלה שהם יוצרים לא פחות מן האבטחה הניתנת להם על ידי שריונם וכוח האש שלהם... האם צדק? הבה נבדוק את הדוחות מקרבות אשר השתתף בהם שריון ונמצא שרוב הדוחות האלה מוגזמים הן מבחינת מספרי הטנקים אשר נמסר עליהם והן מבחינת גודלם. הדוחות אשר התפרסמו, לדוגמה, בתחילת מלחמת קוריאה אמרו כי כוחות הצפוניים משתמשים במודל אהרון וכבד של הטנק הרוסי „סטלין“, דבר אשר כפי שהסתבר אחר-כך בודאות גמורה לא היה ולא נברא. יש צבאות, שבהם מונים בין תכונות הטנק האופייניות, את תכונת ההלם מתוך הכרה בעובדה שיצירת ההלם עלולה להכריע את גורלו של קרב אשר תוצאותיה, מבחינת יחסי-כוחות או בייק-טיביים, כלל לא בטוחים.

נמצאנו למדים שתוצאות קרב עלולות להיות חלויות בגורם אשר למעשה קיים במוחות ה-
יילים בלבד. להלן ננסה להוכיח שאפשר להתגבר על גורם זה על ידי אימון נכון, ננתח את תכונת ההלם של הטנק מנקודת מבטו של הרגלי. מפני מה פוחד הרגלי, ומה יגרום לו שיטוש את עמדתו ויגוס אחוזו בלהות, אם כי דוקא מעשה זה מסכן אותו פי כמה? מחקרים אשר נערכו בנושא זה הר-
כיתו כי גורמים ראשונים במעלה ביצירת הלם הם „ההפתעה“ והרגשת „חוסר האונים“. הפעת שריון מלווה במידה רבה בשתי ההרגשות הנ"ל גם יחד. מהירות התנועה של הטנק וכושר צליחתו

השריון נהוג בידי בני-אדם.

Machine Warfare

הנכון ולא על ידי חלום בלהות. כיצד נאמן את החייל למען ידע לעמוד בפני שריון? תשר בה חלקית לכך ניתנת על ידי פולד עצמו באותו פרק ממנו לקוחה הציטטה הראשונה, באמרו:

„עם גבור מהירות ההתקפה חייב החייל להסתמך על שכלו באותה מידה כמו על הוראות. חייב הוא לחשוב ולהכות כחץ מקשת. יותר ויותר עליו להפוך גנרל של עצמו.”

זה המצב אליו יש לחנך את החייל למען לא יתערער כל מערך ההגנה בהופיע השריון במפתיע. עלינו להרגיל את החייל באופן הדרגתי לקבל אחריות. למן ימי הטירונות הראשונים חייב הפיקוח — אשר עד כה היה שם נרדף לאימון צבאי — ללכת ולפנות עד כי יוטלו על החייל מבצעים עצמאיים ללא כל פיקוח. עצמאות זאת יש לתת לחייל הן בעבודות שגרה והן באימון טקטי. יצאחו למטרה זו בעיקר מסעות ממושכים בקבוצות קטנות ובבדידות הטלת עבודות שגרה בשיטת הקבלנות. ואשר להת-

גברות על הפחד מפני ה„מפלצת”? כאן טמונה הבעיה העיקרית. אימון לחימה נגד שרינו ופתרונה לא ימצא בצורת תפריט מהיר אלא בחינוך ממושך ומתמיד. ראינו ש- החייל פוחד בפני

אף השריון חייב להשמע לחוקי הטקטיקה.

ה„אל-אנושי” שבטנק — מפני גודלו, עצמתו, שאונו ומהירותו. תכונות אלה אמנם מצויות בשריון אך דמיונו של החייל מנפח אותן ללא כל מידה. אבדן קנה-המידה ואבדן הראיה המציאותית הם תוצאה של העובדה שאין הרגלי מכיר את השריון. הזנחת פרכי-הלימוד של „הכרת שריון, זיהוי

רכב משוריין” — תוצאה הרסנית להן במבצעים משר תפים רגלים-שריון והן בלחימה נגד שריון. בה במידה שהחייל ייטיב להכיר את השריון יפחת פחדו ההיסטרי ויתאפשר לו לשקול ברות קרה ובמהירות כיצד להלחם נגדו. בענין זה של הכרת השריון אסור להניח לאף הזדמנות יקרה שתזנח ללא ניצול מתאים. גם כאשר אין הטנקים מצויים לתרגיל שיתוף פעולה רב-ממדים — אפשר ללמד „זיהוי רכב משר ריון” בעזרת מודלים, כרזות וצלליות, דברים הניתנים להכנה בקלות-יחסית. אפשר ואפשר להזמין מרצים מיתידות שריון שייסבירו לחייל, מנקודת מבטם, את תכונות השריון כמו שהן — יתרונותיו ומגבלותיו. אפשר לארגן ביקורים בבסיסים בהם יאפשר לחייל לים להכיר את השריון. להכנס לתוכו ואולי גם להשתתף ב„תרגיל שוחות” בו יעברו הטנקים מעליהם. החייל חייב להבין כי גם השריון פוחד, חייב הוא לדעת כי השריון נהוג בידי בני אדם אשר מצבם לא תמיד נעים ביותר ואשר אפשר בהחלט להציק להם.

אף השריון אינו חפשי לעשות ככל הרצוי לו אלא חייב להשמע לחוקי הטקטיקה בדיוק כמו הרגלי באי.

סיכום

בשום פנים ואור פן אין לותר על האימון הטכני והטקטי שניתן לחייל בלחימה נגד שריון — ענין שנדון בהרחבה במאמרים רבים ובספרות הדרכה. כונת השורות האלה להדגיש כי קיים תנאי מוקדם לניצול הנכון של כל האימון הטכני והטקטי, והוא: הגברת בטחונו העצמי של החייל, התגברותו על הפחד ופיתוח עצמאותו.

אימון הפרט והיחידה והכשרתם ללחימה אינם מצטמצמים בתפעול יעיל של נשק או ב„שדאות סטנדרטית” בלבד. אלא מהווים אחדות אחת הנובעת משילוב הנושאים דלקמן: כיושר גופני, יכולת סבילות, שדאות, תפעול הנשק, דיווח בשדה, קשר, הכרת האויב ומודיעין, תכססנות ותושיה ורוח היחידה. נכבד הוא מקומו של השריון בקרבות העתיד וכוחות הרגלים יאלצו לעמוד נגדו במרבית אפשרויות הקרב בשטחים הפתוחים — ואף בשטחים סגורים. חובה, על-כך, „להזכיר” מתחילה, להדריך ולהכין לכך מראש את הכוחות. כי כוחות הרגלים יהיו אלה שנציב אותם לעצור את התפרצויות השריון וכדי להתגונן בפניהן בהתמדה עד לבליתמו ולהכחדתן. נכון כי הרגלים יעשו זאת תוך שיתוף פעולה וסיוע של כוחות וכלי נשק נוספים, אולם הסמך „הבסיס המוצק” לכן, לפיכך חייבים חיילים ויחידות המגיעים לאימון המחלקה ולביצוע פטרול-יקרב — לדעת יסודות עמידה נגד שריון.

„דריך” (ב„משכרות” חוב ע"ח)